

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดกรอบแนวคิดและรูปแบบเชิงทฤษฎีในการวิจัย

1.1 การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3 การกำหนดกรอบแนวคิดและรูปแบบเชิงทฤษฎี

2. การตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ตัวแปรที่ศึกษา

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

2.6 การกำหนดค่าคะแนน

2.7 การแปลความหมายของค่าคะแนน

การกำหนดกรอบแนวคิดและรูปแบบเชิงทฤษฎีในการวิจัย

การได้มาซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ คุณลักษณะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ปรัชญาและองค์ประกอบด้านการงานและประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ แล้วนำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและรูปแบบเชิงทฤษฎีในการวิจัย

2. การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดี และประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้น 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย (1) นายกสภามหาวิทยาลัย 2 คน

(2) อธิการบดี 3 คน (3) คณบดี 3 คน และ (4) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี 2 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์และพิจารณาปรับปรุงตัวแปรรวมทั้งกำหนดเป็นตัวแปรเพิ่มเติมที่ต้องการศึกษาในรอบแนวคิดและรูปแบบเชิงทฤษฎีของการวิจัยและในแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

3. การกำหนดกรอบแนวคิดและรูปแบบเชิงทฤษฎีในการวิจัย

ผู้วิจัยนำกรอบแนวคิดและรูปแบบเชิงทฤษฎีในการวิจัยที่กำหนดไว้ในข้อ 1.1 มาเป็นกรอบแนวคิดหลัก แล้วนำข้อเสนอและความเห็นจากผลการสังเคราะห์ทศวรรษที่สามของผู้ทรงคุณวุฒิในข้อ 1.2 มาบูรณาการร่วมกับตัวแปรในรอบแนวคิดหลัก แล้วกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและรูปแบบเชิงทฤษฎีในการวิจัยที่สมบูรณ์ เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

การตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยตามกรอบแนวคิดและรูปแบบเชิงทฤษฎีเบื้องต้นในการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรการวิจัย เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 38 แห่ง ในปีการศึกษา 2551 ประกอบด้วย บุคลากรสายวิชาการ 10,711 คน บุคลากรสายปฏิบัติการ 9,600 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 20,311 คน (Rajabhat Surmsununta University, 2007)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน เพื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์ประกอบการกำหนดตัวแปรในรอบแนวคิดของรูปแบบและแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย (1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏและมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก จำนวน 2 คน (2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยต้องเป็นผู้มีผลงานในการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ จำนวน 3 คน (3) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปัจจุบันดำรงตำแหน่งคณบดีในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ คณบดีคณะครุศาสตร์ 1 คน คณบดีของคณะอื่น 1 คน และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย 1 คน รวม 3 คน โดยต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ (4) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 2 คน โดยต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนี้มาแล้วเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 4 ปีติดต่อกัน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเพื่อหาความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ จำนวน 7 คน โดยการหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Structure Validity) และความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย (1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาวะผู้นำ จำนวน 3 คน โดยต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และมีประสบการณ์ในการบริหารในตำแหน่งคณบดี รองอธิการบดี หรืออธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ (2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร จำนวน 3 คน โดยต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่า ปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ และมีประสบการณ์ในการบริหาร ในตำแหน่งคณบดี รองอธิการบดี หรืออธิการบดีในสถาบันอุดมศึกษา (3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 คน โดยต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก และมีตำแหน่ง ทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์

1.2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ (Try-Out) จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยทั้งฉบับ แหล่งข้อมูล 2 แห่ง ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling: SRS) ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏขนาดใหญ่ 1 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่สายวิชาการ จำนวน 10 คน และสายปฏิบัติการ จำนวน 10 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏขนาดเล็ก 1 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่สายวิชาการ จำนวน 5 คน และสายปฏิบัติการ จำนวน 5 คน

1.2.4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น แล้วนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั่วประเทศ จำนวน 38 แห่ง ประกอบด้วยสายวิชาการ จำนวน 250 คน และสายปฏิบัติการ จำนวน 210 คน รวมทั้งสิ้น 460 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้มาโดยการเลือกแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิเป็นสัดส่วนกับจำนวน ของประชากรทั้งหมดในชั้นภูมินั้น ๆ (Proportional to Size) (กัลยา วาณิชบัญชา, 2549, หน้า 16-20) มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เกรจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609) จากประชากร 20,311 คน ได้ขนาดของ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน และเนื่องจากในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรล ขนาดของ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ต้องไม่น้อยกว่า 100 คน นอกจากนี้ในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ จำนวนตัวอย่าง

ที่นำมาศึกษาควรมีประมาณ 20 คน ต่อตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัว (Anderson, 1984 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วัชรชัย, 2542) ในการวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 23 ตัวแปร ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงต้องไม่น้อยกว่า 460 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ 460 คน

2. ตรวจสอบข้อมูลจำนวนบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลในการวิจัย แล้วกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของจำนวนประชากร ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ บุคลากรสายวิชาการ 250 คน สายปฏิบัติการ 210 คน รวม 460 คน (รายละเอียดในภาคผนวก ง)

3. กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละมหาวิทยาลัยตามสัดส่วนของจำนวนกลุ่มประชากรทั้งสายวิชาการและสายปฏิบัติการ แล้วใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling: SRS) สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรของแหล่งข้อมูลการวิจัย

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวแปรสาเหตุ จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวแปรแฝง (Latent Variable) กับตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable) โดยเป็นตัวแปรแฝงภายนอก 4 ตัวแปร ดังนี้

2.1.1 ตัวแปรแฝงด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (Idealized Influence Behavior: IB) สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร คือ ด้านการมีบาร์มี และด้านการเป็นแบบอย่าง

2.1.2 ตัวแปรแฝงด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (Inspirational Motivation: IM) สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ ด้านการจูงใจ ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมและด้านการอุทิศเพื่องาน

2.1.3 ตัวแปรแฝงด้านการกระตุ้นภูมิปัญญา (Intellectual Stimulation: IS) สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร คือ ด้านการตระหนักในปัญหา และการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

2.1.4 ตัวแปรแฝงด้านการคำนึงถึงปัจเจกบุคคล (Individualized Consideration: IC) สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร คือ การดูแลเป็นรายบุคคล และการเป็นโค้ชหรือที่ปรึกษา

2.2 ตัวแปรผล จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวแปรแฝง (Latent Variable) กับตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable) โดยเป็นตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัวแปร ดังนี้

2.2.1 ตัวแปรแฝงด้านผลงานตามภารกิจ สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู

2.2.2 ตัวแปรแฝงด้านความพึงพอใจในงานของบุคลากร สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร ได้แก่ ความสำเร็จ การยกย่อง ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า และความเจริญเติบโต

2.2.3 ตัวแปรแฝงด้านการเติบโต สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ การพัฒนา และการปรับตัว

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดลักษณะของเครื่องมือ ขั้นตอนการสร้างและการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์ (Interview) ลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับพฤติกรรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดี ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อนำไปสังเคราะห์กำหนดเป็นกรอบแนวคิดของรูปแบบและกำหนดเป็นตัวแปรสังเกตได้เพิ่มเติมที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นภูมิปัญญา และด้านการคำนึงถึงปัจเจกบุคคล

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อนำไปสังเคราะห์ เรียบเรียงกำหนดเป็นกรอบแนวคิดของรูปแบบ และกำหนดเป็นตัวแปรสังเกตได้เพิ่มเติม ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลงานตามภารกิจ ด้านความพึงพอใจในงานของบุคลากร และด้านการเติบโต

ตอนที่ 3 ถามความเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดีนอกเหนือจากตอนที่ 1 และตอนที่ 2

แบบสอบถาม (Questionnaire) ลักษณะเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) สอบถาม 6 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ ดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์การสอนหรือการทำงานในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่

(1) การมีบริบท และ (2) เป็นแบบอย่าง ผู้วิจัยพัฒนามาจากแบบทดสอบภาวะผู้นำเชิงพหุองค์ประกอบ (Multifactor Leadership Questionnaire : MLQ-6S) และสังเคราะห์จากทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ แบส และอโวลีโอ (Bass & Avolio, 1992)

2. ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) การจูงใจ (2) สร้างวิสัยทัศน์ร่วม และ (3) การอุทิศเพื่องาน ผู้วิจัยพัฒนามาจากผลการวิจัยของ เบนนิส และ นานัส (Bennis & Nanus, 1985) และสังเคราะห์จากทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของแบส และอโวลีโอ (Bass & Avolio, 1992)

3. ด้านการกระตุ้นภูมิปัญญา ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ (1) ตระหนักในปัญหา และ (2) การแก้ปัญหายังเป็นระบบ ผู้วิจัยพัฒนามาจากการสังเคราะห์ทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ แบส และอโวลีโอ (Bass & Avolio, 1992)

4. ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ (1) การดูแลเป็นรายบุคคล และ (2) การเป็นโค้ชหรือที่ปรึกษา ผู้วิจัยพัฒนามาจากการสังเคราะห์ทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ แบส และอโวลีโอ (Bass & Avolio, 1992)

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. ผลงานตามภารกิจ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู ผู้วิจัยสังเคราะห์มาจากปรัชญาหลักในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

2. ความพึงพอใจในงาน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร ได้แก่ ความสำเร็จ การยกย่อง ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า และความเจริญเติบโต ผู้วิจัยพัฒนามาจากทฤษฎีสองปัจจัย (Two- Factor Theory) ของ เฮอส์เบิร์ก (Herzberg, 1987, p. 111)

3. การเติบโต ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ การพัฒนา และการปรับตัว ผู้วิจัยพัฒนามาจากทฤษฎีการพัฒนาองค์การ

แบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด

3.2 การสร้างเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์ (Interview) ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดยศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์ ศึกษาแบบสัมภาษณ์จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำ แล้วกำหนดเป็นข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง โดยศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม การศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำ และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดี การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำ คุณลักษณะและความสำคัญของผู้นำการเปลี่ยนแปลง ปรัชญาแนวคิดของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 บทบาทและหน้าที่ของอธิการบดี บทบาทหน้าที่ ภารกิจและความสำเร็จของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับมาตรฐานอุดมศึกษา รวมทั้งผลสรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำมาสังเคราะห์และบูรณาการเพื่อกำหนดเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หลังจากนั้นได้ยกร่างแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 กำหนดคุณลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของอธิการบดีและความสำเร็จของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตอนที่ 2 กำหนดคุณลักษณะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (2) ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (3) ด้านการกระตุ้นภูมิปัญญา และ (4) ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

ตอนที่ 3 กำหนดประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ผลงานตามภารกิจ ความพึงพอใจในงาน และการเติบโต

3.3 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความตรงของเครื่องมือและหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ ดังนี้

3.3.1 การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสม แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 ท่าน (รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในภาคผนวก ข) ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ในการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏและสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความตรงเชิงโครงสร้าง (Structure Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค (IOC: Index of Item- Objective Congruence) ซึ่งมีสูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางไปรษณีย์ลงทะเบียน และเมื่อผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจพิจารณาแล้วให้ส่งกลับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเช่นเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป รวมทั้งได้มีการปรับปรุงข้อคำถามบางข้อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้วย

3.3.2 การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิและได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยทำบันทึกขอหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีและอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยปฏิบัติหน้าที่อยู่ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยประสานส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล และส่งแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลแล้วนำแบบสอบถามดังกล่าวมาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ รวมทั้งหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 200) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.99

จากกระบวนการสร้างเครื่องมือและการหาประสิทธิภาพ ทำให้ได้เครื่องมือฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการศึกษาวิจัยต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยประสานขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา (ในภาคผนวก ก) ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2 แห่ง ที่เป็นแหล่งข้อมูลในการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ และอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 38 แห่ง ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติหน้าที่อยู่ เพื่อขอความอนุเคราะห์และขออนุญาตเก็บข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

4.1 การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยประสานงานโดยส่งหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาที่เชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางไปรษณีย์ และ

นัดหมายสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เดินทางไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 2 - 25 ธันวาคม 2551 (รายนามผู้ทรงคุณวุฒิภาคผนวก ข)

4.2 การเก็บข้อมูลเพื่อหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) เป็นการหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Structure Validity) และความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยได้ประสานผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการส่วนตัวก่อน แล้วส่งหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางไปรษณีย์พร้อมแบบสอบถามฉบับร่าง และซองเปล่าปิดแถมไปจำหน่ายของถึงผู้วิจัยเพื่อให้ส่งกลับทางไปรษณีย์เช่นเดียวกัน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 12-23 มกราคม 2552 (รายนามผู้ทรงคุณวุฒิภาคผนวก ข)

4.3 การเก็บข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ (Try-Out) ผู้วิจัยประสานงานโดยส่งหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีและมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ และเดินทางไปเก็บข้อมูลยังมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 2 แห่งด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 2 - 10 กุมภาพันธ์ 2552

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

- (1) ส่งหนังสือขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นแหล่งข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยปฏิบัติหน้าที่อยู่พร้อมแบบสอบถามและซองเปล่าปิดแถมไปจำหน่ายของถึงผู้วิจัย เพื่อให้ส่งกลับคืนเมื่อกรอกข้อมูลเสร็จแล้ว ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดให้ส่งกลับคืนภายใน 2 สัปดาห์
- (2) ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเกินจำนวนที่กำหนดในขนาดของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20 เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของจำนวนแบบสอบถามที่จะได้รับกลับคืนมา
- (3) ผู้วิจัยประสานขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีและผู้อำนวยการสำนักวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นแหล่งข้อมูล ให้เป็นผู้รวบรวมแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลเสร็จแล้ว ส่งกลับคืนให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ซึ่งผู้วิจัยได้แนบซองเปล่าปิดแถมไปจำหน่ายของถึงผู้วิจัยเองไปให้พร้อมกับแบบสอบถามแล้ว
- (4) ในกรณีที่ยังไม่ได้รับแบบสอบถามคืนหรือได้รับคืนไม่ครบ ผู้วิจัยจะดำเนินการติดตามครั้งที่ 2 และ 3 โดยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ โทรศัพท์สอบถาม ส่งแบบสอบถามไปให้ใหม่ ให้ผู้ช่วยผู้วิจัยติดตาม ส่งหนังสือทวง รวมถึงการติดตามไปเก็บข้อมูลยังแหล่งข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและสมบูรณ์ที่สุด โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 13 - 28 กุมภาพันธ์ 2552 ซึ่งจากการดำเนินการดังกล่าว ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 460 ชุด ประกอบด้วย สายวิชาการ 250 ชุด และสายปฏิบัติการ 210 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ครอบคลุมจำนวนที่ต้องการ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่ออธิบายคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพของตัวแปรต่างๆ วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage: %) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของอธิการบดีกับประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5.3 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ ตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม LISREL for Windows ประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธีไลค์ลิฮูดสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate) ตามโมเดลที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งมีตัวแปรที่ประกอบด้วย ตัวแปรแฝงทั้งภายใน และภายนอก ผลการวิเคราะห์จะนำเสนอในรูปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่าง ตัวแปรต่าง ๆ ค่าสถิติสำคัญที่ใช้ มีดังนี้

5.3.1 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานจากการวิเคราะห์ข้อมูล ควรมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะถือว่าเป็นโมเดลที่ดี (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 53)

5.3.2 ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Measures) มีดังนี้

5.3.2.1 ค่าไค-สแควร์ (X^2 : Chi-square) และค่าองศาอิสระ (df: Degree of Freedom)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากค่าไค-สแควร์ที่ได้ไม่เกิน 0.02 หรือ ค่าไค-สแควร์หาร ค่าองศาอิสระ (X^2/df) เท่ากับหรือไม่เกิน 2 ถือว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Mueller, 1996 อ้างถึงใน เสรี ชัดแจ้ง, 2548, หน้า 108)

5.3.2.2 ค่าความน่าจะเป็น (p-value)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากค่า p-value มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.05 ถือว่ามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Mueller, 1996 อ้างถึงใน เสรี ชัดแจ้ง, 2548, หน้า 108)

5.3.2.3 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI)

ค่าดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากค่า GFI มีค่าเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 54)

5.3.2.4 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI)

ค่าดัชนี AGFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากค่า AGFI มีค่าเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 54)

5.3.2.5 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Root Mean Squared Residual: RMR)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากค่า RMR มีค่าที่ต่ำกว่า 0.05 บ่งชี้ว่าโมเดลมีความสอดคล้องเข้าได้กับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นที่ยอมรับได้ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2549, หน้า 213)

5.3.2.6 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องของรูปแบบที่สร้างขึ้นกับเมตริกความแปรปรวนร่วมของประชากร หากค่า RMSEA ต่ำกว่า 0.05 แสดงว่าเข้าได้ดี (Good Fit) ถ้าอยู่ระหว่าง 0.05 และ 0.08 เรียกว่า พอใช้ได้ และถ้าอยู่ระหว่าง 0.08-0.10 แสดงว่าไม่ค่อยดี (Mediocre) และถ้ามากกว่า 0.10 แสดงว่าเข้าได้ไม่ดีเลย (Poor Fit) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2549, หน้า 208)

5.3.2.7 ค่าสูงสุดของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (Largest Standardized Residual) ระหว่างเมตริกสหสัมพันธ์ที่เข้าสู่การวิเคราะห์กับเมตริกที่ประมาณได้ โดยค่าเศษเหลือเคลื่อนที่เข้าใกล้ศูนย์ จะถือว่ารูปแบบมีแนวโน้มสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความพอดีเศษเหลือเหมาะสมอยู่ระหว่าง -2 ถึง +2 (Bollen, 1989 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

การปรับรูปแบบ (Model Adjustment) จะทำการปรับรูปแบบบนพื้นฐานของทฤษฎีและงานวิจัยเป็นหลัก โดยจะตรวจสอบผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ ว่ามีความสมเหตุสมผลหรือไม่และมีค่าใดแปลกเกินความเป็นจริงหรือไม่ รวมทั้งพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุยกกำลังสอง (Square Multiple Correlation) ให้มีความเหมาะสม นอกจากนี้จะพิจารณาค่าความสอดคล้องรวม (Overall Fit) ของรูปแบบว่า โดยภาพรวมแล้ว รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใดและจะหยุดรูปแบบเมื่อพบว่าค่าสูงสุดของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (Largest Standardized Residual) ต่ำกว่า 2.00 (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

6. การกำหนดค่าคะแนน

การกำหนดค่าคะแนนในการตอบแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน 4 คะแนน
ระดับความคิดเห็น	เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน 3 คะแนน
ระดับความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าคะแนน 2 คะแนน
ระดับความคิดเห็น	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าคะแนน 1 คะแนน

โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น มีรายละเอียด ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ช่วงความกว้างของข้อมูลแบ่งชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4-1}{4} = \frac{3}{4} = .75\end{aligned}$$

7. การแปลความหมายของค่าคะแนน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ในแบบสอบถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตอนที่ 2 คุณลักษณะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของอธิการบดี และตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของอธิการบดี
ใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.26-4.00 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ ว่า อธิการบดีมีพฤติกรรมภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.25 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ ว่า อธิการบดีมีพฤติกรรมภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.76-2.50 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ ว่า อธิการบดีมีพฤติกรรมภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.75 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ ว่า อธิการบดีมีพฤติกรรมภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.26-4.00 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.25 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.76-2.50 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.75 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับน้อยที่สุด